

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12.12.1980, sp. zn. 7 To 54/80, ECLI:CZ:NS:1980:7.TO.54.1980.1

Číslo: 62/1981

Právní věta: Jestliže obviněný poškodil jiného úmyslně na zdraví a toto poškození mělo za následek smrt, lze přiznat státu podle zák. č. 33/1965 Sb., o regresních náhradách regresní náhradu až do výše 20 000 Kčs, a to i tehdy, když obviněný tento těžší následek zavinil z nedbalosti.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 12.12.1980

Spisová značka: 7 To 54/80

Číslo rozhodnutí: 62

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Náhrada regresní

Předpisy: 141/1961 Sb. § 228 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 62/1981 sb. rozh.

Jestliže obviněný poškodil jiného úmyslně na zdraví a toto poškození mělo za následek smrt, lze přiznat státu podle zák. č. 33/1965 Sb., o regresních náhradách regresní náhradu až do výše 20 000 Kčs, a to i tehdy, když obviněný tento těžší následek zavinil z nedbalosti.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 12. 12. 1980 sp. zn. [7 To 54/80.](#))

Nejvyšší soud ČSR k odvolání obviněného A. K. zrušil rozsudek krajského soudu v Ostravě ze dne 19. září 1980 sp. zn. 2 T 19/80 též ve výroku o odkázání čs. státu, zast. OÚNZ Šumperk na regresní řízení podle zák. č. 33/1965 Sb., a podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložil obviněnému povinnost nahradit čs. státu na účet ONV Šumperk částku 20 000 Kčs.

Z odůvodnění:

Rozsudkem krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 1980 sp. zn. 2 T 19/80 byl obžalovaný A. K. uznán vinným trestnými činy ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, 2 tr. zák. a vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. Za to byl odsouzen podle § 222 odst. 2 a § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání devíti roků, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Podle § 72 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zák. bylo

obžalovanému uloženo ochranné ústavní protialkoholní léčení. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. čs. stát, zastoupený OÚNZ Šumperk, byl s uplatněným regresním nárokem odkázán na regresní řízení podle zákona č. 33/1965 Sb.

Podle zjištění krajského soudu obžalovaný spáchal trestné činy tím, že dne

1. 11. 1979 kolem 22.30 hod. na silnici mezi Sudkovem a Kolšovem, okres Šumperk, úmyslně bodl kuchyňským nožem s čepelí dlouhou 17,3 cm do břicha otce své družky A. S., který se snažil zabránit, aby obžalovaný jeho dceru napadal; ránou pronikající až k pravé ledvině způsobil perforaci tenkého i tlustého střeva s následným výlevem obsahu střev do dutiny břišní a poranění dolního pólu pravé ledviny; poškozený přes poskytnutou odbornou lékařskou pomoc zemřel dne 21. 12. 1979. Po smrtelném zranění poškozeného přinutil se stejným kuchyňským nožem v ruce svou družku A. D., aby se s ním vrátila domů a pozorovala, jak se na půdě oběsí, a když to odmítala, několikrát ji udeřil, strkal ji před sebou a s pohružkou, že ji nožem podřeže, donutil ji k návratu domů a k pozorování příprav k sebevraždě na půdě.

Nejvyšší soud ČSR po přezkoumání výroku o odkázání čs. státu zastoupeného OÚNZ Šumperk na regresní řízení podle zákona č. 33/1965 Sb. shledal pochybení v postupu krajského soudu, který dovodil, že regresní nárok v částce 20 000 Kčs nelze přiznat, protože smrtelný následek byl způsoben nedbalostí obžalovaného.

Krajský soud při posuzování uplatněného nároku OÚNZ Šumperk neaplikoval správně zákon č. 33/1965 Sb. o úhradě nákladů vznikajících státu z úrazů, nemocí z povolání a jiných poškození na zdraví (o regresních náhradách) a vyhlášku ministerstva zdravotnictví ze dne 26. března 1965 č. 34/1965 Sb. ve znění vyhlášek č. 86/1966 Sb. a č. 38/1968 Sb. Z § 1 odst. 1 uvedeného zákona vyplývá povinnost zaplatit státu regresní náhradu, jestliže organizace nebo občan zavinili, že jinému bylo způsobeno poškození na zdraví nebo smrt. V tomto případě může být požadována náhrada do výše 20 000 Kčs. Z hlediska zavinění rozlišuje vyhláška v ustanovení § 25b odst. 1 způsobení poškození na zdraví úmyslně nebo v opilosti. Poškozením zdraví, jak vyplývá z ustanovení § 1 odst. 1 cit. zákona, se rozumí úraz, nemoc z povolání a jiná poškození zdraví; tento pojem zahrnuje i smrt.

Z toho lze dovodit nesprávnost aplikace uvedených předpisů krajským soudem, neboť obžalovaný úmyslně způsobil ublížení na zdraví a z nedbalosti způsobil A. S. smrt.

Dále se Nejvyšší soud ČSR zabýval výší regresní náhrady.